

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.812 van 20 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen hebt u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Vlorë.

U zou lid zijn van de Socialistische Partij (SP).

In 1967 zou u met uw ouders naar Lushnjë zijn verhuisd.

Uw ouders zouden in 1990-1991 zijn teruggekeerd naar Vlorë, terwijl u in Lushnjë zou zijn blijven wonen.

In 1998 zou u een melkveebedrijf in het dorp Terbuf hebben opgezet.

Na de parlementaire verkiezingen van 2005, waarbij de Democratische Partij (DP) aan de macht kwam, zou u problemen hebben gekregen met het verlengen van uw licentie voor het houden van koeien.

Tevens zou u van de dienst belastingen onrechtmatig een boete hebben gekregen voor ontoereikende waterkwaliteit.

Tegen deze boete en het feit dat u een licentie werd geweigerd, zou u een klacht bij de rechtbank van Lushnjë hebben ingediend, maar te horen hebben gekregen dat u uw geschillen met de directeur van het belastingskantoor, (D.), persoonlijk moest oplossen. Op de dag van uw poging klacht in te dienen zou de politie u hebben opgepakt en 14 uur hebben opgesloten.

Omdat u geen licentie kreeg, zou u uw koeien hebben moeten verkopen en enkel uw schapen hebben behouden.

U meent dat uw problemen verband hadden met uw lidmaatschap van de SP en het feit dat u bevriend was met de plaatselijke SP vertegenwoordiger, (A. H.).

In mei 2006 zou de elektriciteitstoevoer naar uw boerderij zijn afgesloten. U zou te horen hebben gekregen dat uw verbruik te hoog was.

In de herfst van 2005 zou u hebben vernomen dat uw vriend, (B. T.), was vermoord.

In augustus 2006 zou u het electriciteitsprobleem hebben opgelost met een generator, maar zou geen elektriciteit meer hebben bekomen.

Nadat u uw beklag had gedaan bij een inspecteur, zou u naar de arrondissementsrechtbank in Lushnjë zijn gegaan om uw beklag te doen. Aan uw klacht zou geen gehoor zijn gegeven omdat alle betrokkenen van de DP zouden zijn.

In 2005-2006 zou u uw boerderij onder toezicht van een herder hebben geplaatst en zijn verhuisd naar Vlorë.

Gezien u geen werk meer had, zou u hebben besloten Albanië te verlaten.

Bovendien wilde u vertrekken omdat u bang was te worden vermoord zoals (B. T.).

Op 21 september 2008 zou u met een vrachtwagen via Italië naar België zijn gekomen. Op 23 september zou u in Brugge zijn afgezet en een bus naar Antwerpen hebben genomen. U zou in een café een man hebben gevonden die u een woning aanbood. Enkele dagen later zou u hebben vernomen dat u in Brussel moest zijn om asiel aan te vragen.

Op 1 oktober 2008 diende u een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een geboorteakte (dd.29/09/2008), een rijbewijs (dd.11/05/2007), een attest van de regionale afdeling voor verkeer in Fier waarin wordt bevestigd dat u in het bezit bent van een rijbewijs (dd.31/10/2008) en uw huurcontract.

Na uw gehoor op het Commissariaat-generaal stuurde u een kopie van een attest van de gemeente Terbuf, waarin staat dat u vee bezit (dd.03/12/2008)."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. De asielzoeker moet aantonen dat zijn aanvraag tot erkenning is gerechtvaardigd. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen worden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen m.b.t. de moord/dood van (B. T.), niet overeenkomen met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier werd gevoegd.

Zo verklaarde u verkeerdelijk dat (T.) in de herfst van 2005 zou zijn vermoord omwille van politieke redenen en omwille van zijn boerderij. De zaak zou volgens u zijn onderzocht, maar noch de dader(s), noch de opdrachtgever voor de moord zouden zijn gevonden (gehoorverslag Commissariaat-generaal p.18,19).

In werkelijkheid werd (B. T.), een lokale zakenman, begin juli 2005 vermoord, door de plaatselijke maffia "Bende van Lushnje", werden de betrokkenen geïdentificeerd en is er een

rechtszaak gevoerd. De reden van afrekening met (T.) zou bovendien zijn gelieerd aan afpersing en drugs.

Uw vrees om omgebracht te worden om dezelfde redenen als (T.), wordt dan ook niet ondersteund door deze moord. U verklaarde immers nooit te zijn afgeperst of persoonlijk te zijn bedreigd (CGVS p.19,20).

Uw geloofwaardigheid is hiermee enigszins aangetast.

Verder dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat de pesterijen en uw aanvaren met enkele functionarissen die tot de Democratische Partij zouden behoren (directeurs van het lokale belastingkantoor en lokale elektriciteitsmaatschappij), het toepassingsgebied van het gemeenrecht zou overschrijden.

Het door u aangehaalde wangedrag betreft eerder feiten gepleegd door personen die in uitoefening van hun functie misbruik maakten van hun macht.

Uit deze feiten kan niet zonder meer worden afgeleid dat u daadwerkelijk gevisieerd werd door de lokale autoriteiten en/of de Albanese overheid.

Evenmin hebt u aangetoond dat u als gevolg van het wangedrag van enkele functionarissen geen klacht zou hebben kunnen indienen en/of bescherming zou kunnen bekomen bij/van de Albanese autoriteiten.

Dat er geen gevolg zou gekomen zijn aan de twee klachten die u zou hebben ingediend bij de arrondissementsrechtbank van Lushnjë, is op zich niet voldoende om te concluderen dat u op geen enkele manier uw gelijk zou kunnen halen (CGVS p. 15-17). Zo had u bijvoorbeeld de mogelijkheid om het onrecht aan te klagen bij de ombudsman. Dat u dit niet zou kunnen omdat u geen documenten had van de arrondissementsrechtbank (CGVS p. 18), is niet afdoende als verklaring. Elke burger wiens rechten werden geschonden heeft immers de mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de ombudsman. De instelling van de Ombudsman heeft net als taak op te treden in geschillen tussen overheidsorganen en individuen, groepen of ngo's en het voorleggen van bewijsdocumenten is geen voorwaarde voor het indienen van zo'n klacht.

I.m.v. met deze bewijsdocumenten is het overigens zeer opmerkelijk dat u uw vluchtrelaas met geen enkel overtuigend document kan staven.

Nochtans kan redelijkerwijze verwacht worden dat er een heleboel documenten bestaan (intrekken/weigeren licentie, boete, afsluiten elektriciteitstoevoer, ...). U heeft tijdens het gehoor ook zelf aangegeven dat u originele documenten bezit en hebt ook beloofd deze aan het Commissariaat-generaal over te maken.

Het enige document dat u effectief hebt opgestuurd heeft geen bewijskracht.

Na uw gehoor op het Commissariaat-generaal heeft u een fax van een kopie van een attest van de gemeente Terbuf opgesteld op 3 december 2008 overgemaakt, waarin staat dat u een boerderij/stal heeft met 300 schapen en 50 koeien. Het document betreft echter een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagetrokken. Bovendien werd het attest opgesteld op uw aanvraag en opgemaakt in december 2008, lang na de datum waarop de gebeurtenissen zouden hebben plaatsgevonden. Ook komt de inhoud van het attest niet overeen met uw verklaringen. In het attest staat dat u in het bezit bent van koeien, alhoewel u zelf verklaarde sinds 2005 geen licentie voor het houden van koeien meer te hebben gehad en dat u daarom uw melkvee hebt verkocht (CGVS p.5).

Ten slotte dient te worden toegevoegd dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat uw problemen het lokale niveau zouden overstijgen.

U verklaarde immers na uw verhuis naar Vlorë in 2005/2006 geen problemen te hebben gekend en beschikte dus duidelijk over een intern vestigingsalternatief (CGVS p.3,4,20,21).

U verklaarde Albanië uiteindelijk te hebben verlaten omdat u geen werk meer had en geen zin had uw boerderij op een andere locatie te houden (CGVS p.12,16,21).

Deze problemen zijn echter van socio-economische aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève, noch houden ze verband met criteria zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

De geboortakte en uw rijbewijs met bijbehorend attest bevatten enkel uw identiteitsgegevens en het feit dat u over een rijbewijs beschikt, wat door mij niet in twijfel wordt getrokken."

4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 19 december 2008 de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, omdat *“zijn verhaal oprecht en geloofwaardig is”,* en *“in het verhaal zelf geen tegenstrijdigheden terug te vinden zijn”.*

Hij stelt daarnaast dat de bestreden beslissing artikel 48/4 van dezelfde wet schendt, aangezien hem *“geen vestigingsalternatief kan worden tegengeworpen”.*

Hij werpt tenslotte de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, aangezien *“op geen enkele wijze rekening gehouden werd met de uitgebreide uiteenzetting van verzoeker wat ten volle moge blijken uit het administratief dossier”, “de beslissing gemotiveerd is in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid”,* en *“de door verzoeker geschetste situatie volstrekt overeenkomst (sic) met de algemeen bekende feiten”.*

5. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot algemene nietszeggende verklaringen die hij geenszins betreft op de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoeker geeft niet aan waarom hij over geen binnenlands vluchtalternatief zou beschikken, waar in het administratief dossier blijkt dat geen rekening werd gehouden met zijn verklaringen, welk onderdeel van de motivering van de bestreden beslissing in strijd is met welke elementen van het dossier, en met welke algemeen bekende feiten verzoekers verklaringen, volgens hem overeenstemmen.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op nauwkeurige wijze wordt gemotiveerd dat verzoeker in aanmerking komt, noch voor de erkenning van de vluchtelingenstatus noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat zijn geloofwaardigheid in het gedrang komt door de vaststelling dat zijn verklaringen niet overeenstemmen met de objectieve informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt en die hij toevoegt aan het administratief dossier, omdat hij niet aannemelijk maakt dat zijn aangevoerde problemen een band zouden vertonen met een grond van vervolging, omdat hij evenmin aannemelijk maakt dat hij voor deze problemen op geen bescherming zou kunnen rekenen vanwege de autoriteiten in zijn land van herkomst, omdat hij zijn problemen niet staft met enig begin van bewijs, en omdat hij daarenboven over een binnenlands vestigingsalternatief beschikt.

Een schending van de formele motiveringsverplichting, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen kan dan ook niet worden aangenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, is gebleken dat verzoeker geen dienstig verweer voert tegen deze motivering, die dan ook staande blijft. De Raad schaart zich achter de motivering van de bestreden beslissing en maakt ze tot de zijne

Besloten wordt dat verzoeker dan ook niet voldoet aan de criteria vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 om respectievelijk erkend te worden als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te krijgen.

Verzoeker werkt ten slotte niet uit waarom de bestreden beslissing zou getuigen van onzorgvuldigheid en onredelijkheid.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

